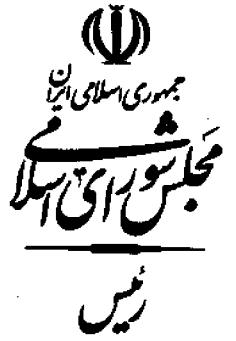

شماره: ۴۴۲/۶۷۰۲۱

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۰۴

پست:

برسته

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت ۹۴۵ / ۱۱ صبح
تاریخ ثبت: ۱۳۸۶ / ۰۵ / ۰۴
اقدام کننده: عصر

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت جمهوری اندونزی که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه
علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۸۶/۵/۳ مجلس عیناً به تصویب رسیده‌است، به پیوست
ارسال می‌گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

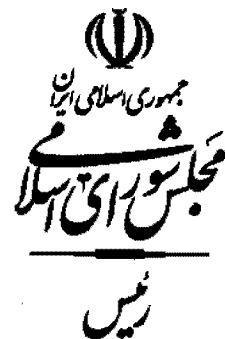

شماره: ۴۴۲/۶۷۰۲۱

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۰۴

پوست:

بسته

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اندونزی

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اندونزی مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - ارجاع اختلافات موضع مواد (۱۱) و (۱۲) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اندونزی

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اندونزی که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،

با هدف ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها.

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ - حق نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش مالی باشد.

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - حقوق تجاری که به موجب قانون یا قرارداد مربوط به سرمایه‌گذاری اعطاء شده باشد از جمله حقوق مربوط به اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هریک از طرفهای متعاقد تابعیت آن طرف متعاقد را دارا باشند.

ب - اشخاص حقوقی هریک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیت‌های آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق‌الامتیاز

۴- اصطلاح «قلمرو»:

الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آن نیز می‌شود.

ب - در مورد جمهوری آندونزی به معنی قلمروی است که بر طبق حقوق بین الملل تحت حاکمیت جمهوری آندونزی قرار دارد.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاری

۱- هریک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هریک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری

۱- هریک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد. مجوز تصویب سرمایه گذاری ممکن است شامل مقرراتی براساس شرایط زمان تصویب باشد.

۲- هریک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۴ - مقررات کشور کامله الوداد

۱- سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هریک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

۲- چنانچه هریک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند

سرمایه‌گذار کشور ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - اعمال شرایط مساعدتر

۱- قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هریک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

۲- اگر مفاد قانون هریک از طرفهای متعاقد یا موافقتنامه‌های دوجانبه موجود یا آتی که از این پس علاوه بر این موافقتنامه میان طرفهای متعاقد منعقد می‌شود شامل مقرراتی عام یا خاص باشد که سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را مستحق برخورداری از رفتاری مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش‌بینی شده نماید مقررات مزبور تا حدی که مساعدتر باشد بر این موافقتنامه حاکم خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه‌گذارهای اشخاص حقیقی و حقوقی هریک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آن که اقدامات مزبور به موجب شرایط ذیل صورت پذیرد:

الف - برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی.

ب - به روش غیر تبعیض آمیز، و

پ - پرداخت خسارت سریع و مؤثر.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش بازار سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن یا سلب مالکیت باشد.

ماده ۷ - زیانها

۱- سرمایه‌گذاران هریک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذارهای آنها به علت مناصحه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار

خسارت شود، از رفتار طرف متعاقد دیگر در خصوص جبران خسارت، اعاده مال و پرداخت غرامت برخوردار خواهد شد.

۲- طرف متعاقد مذکور رفتاری را اعمال خواهد نمود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هریک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:
الف - عواید.

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تسویه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری.

پ - حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری.

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و یا (۷) این موافقتنامه.

ث - بازپرداخت وامهای مربوط به سرمایه گذاری.

ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند.

چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۱).

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی زمان

انتقال انجام پذیرد.

ماده ۹ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک سرمایه گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:

الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته‌است، نخواهد بود.

پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر براساس ماده (۱۱) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - دامنه شمول موافقتنامه

۱- این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران هر طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر که طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد میزبان پذیرفته شده یا به تصویب رسیده باشد، اعمال خواهد شد.
قانون مربوطه:

در مورد جمهوری اسلامی ایران قانون تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۱ هجری شمسی برابر با ۲۰۰۲ میلادی یا هر قانون اصلاحی یا جایگزین است.
در مورد جمهوری اندونزی قانون شماره (۱) مصوب ۱۳۴۶ هجری شمسی برابر با ۱۹۶۷ میلادی مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی یا هر قانون اصلاحی یا جایگزین آن است.
۲- این موافقتنامه همچنین نسبت به سرمایه‌گذارهای انجام شده قبل از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه اعمال خواهد شد، با این وجود، مفاد این موافقتنامه نسبت به هر دعوی، ادعا یا اختلافی که قبل از لازم‌الاجراء شدن آن ایجاد شده، اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۱ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا توسط یک طرف متعاقد به طرف دیگر به توافق برسند، اختلاف به درخواست سرمایه‌گذار ارجاع خواهد شد به:

- الف - دادگاه ذیصلاح طرف متعاقد مربوط، یا
- ب - مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری (ایکسید) که طبق «کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر» که در تاریخ ۱۳۴۳/۱۲/۲۸ هجری شمسی برابر هجدهم مارس ۱۹۶۵ میلادی در واشنگتن برای امضاء مفتوح شد، تشکیل شده است، در صورتی که هر دو طرف متعاقد عضو آن کنوانسیون باشند، یا
- پ - دیوان داوری موردی که به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) تشکیل شود، یا
- ت - سایر ترتیبات موردی یا سازمانی که توسط هر دیوان داوری مورد توافق طرفین ایجاد شود.
- ۳- احکام صادره برای طرفهای اختلاف قطعی و الزام آور خواهد بود.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

- ۱- اختلاف بین طرفهای متعاقد در ارتباط با تفسیر یا اجرای این موافقتنامه باید در صورت امکان از طریق مجاری سیاسی حل و فصل شود.
- ۲- اگر اختلاف بین طرفهای متعاقد نتواند بدین صورت حل و فصل شود، اختلاف بنا به درخواست هریک از طرفهای متعاقد به دیوان داوری ارجاع خواهد شد.
- ۳- دیوان داوری مزبور برای هر مورد به روش زیر تشکیل خواهد شد، ظرف مدت دو ماه از دریافت درخواست داوری، هرطرف متعاقد یک عضو دیوان را تعیین خواهد کرد. این دو عضو سپس یک تبعه کشور ثالث را انتخاب خواهند کرد که با تأیید طرفهای متعاقد به عنوان سرداور تعیین خواهد شد. سرداور ظرف مدت دو ماه از تاریخ انتخاب دو عضو دیگر تعیین خواهد شد.
- ۴- اگر ظرف مدت تعیین شده در بند (۳) این ماده، انتصابات لازم انجام نشده باشد، هرطرف متعاقد می‌تواند در صورت نبودن توافقی دیگر، از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری دعوت نماید که انتصاب لازم را به عمل آورد. اگر رئیس دیوان تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد یا به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از نایب‌رئیس

دیوان برای انجام انتصابات لازم دعوت به عمل خواهد آمد. اگر نایب رئیس نیز تبعه یکی از طرفهای متعاقد و یا از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد دیوان بین‌المللی دادگستری که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نباشد برای انجام انتصاب لازم دعوت به عمل خواهد آمد. در هر صورت، رئیس دیوان داوری تبعه کشوری خواهد بود که با هر دو طرف متعاقد روابط سیاسی دارد.

۵- تصمیمات دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ خواهد شد. این تصمیمات برای هر دو طرف متعاقد الزام آور خواهد بود. هر طرف متعاقد باید هزینه‌های عضو خود در دیوان و نمایندگی خود در جریان رسیدگی داوری را بپردازد. هزینه رئیس و سایر هزینه‌ها به‌طور مساوی توسط طرفهای متعاقد پرداخت خواهد شد. در هر صورت، دیوان می‌تواند در رأی خود حکم کند که میزان بیشتری از هزینه‌ها توسط یکی از دو طرف متعاقد پرداخت شود و حکم آن برای هر دو طرف متعاقد الزام آور است. دیوان، آئین‌رسیدگی خود را تعیین می‌کند.

ماده ۱۳ - مشورت و اصلاح

۱- هر طرف متعاقد می‌تواند در مورد هر موضوع مربوط به این موافقتنامه درخواست مشورت نماید. طرف دیگر این پیشنهاد را با نظر مساعد بررسی و فرصتی را برای چنین مشورتی ایجاد خواهد کرد.

۲- این موافقتنامه ممکن است در صورتی که لازم به نظر برسد، در هر زمان با رضایت متقابل دو طرف متعاقد اصلاح شود. لازم‌الاجراء شدن این اصلاح طبق بند (۱) ماده (۱۴) این موافقتنامه خواهد بود.

ماده ۱۴ - لازم‌الاجراء شدن، مدت و خاتمه

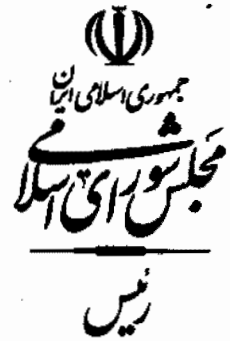
۱- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هریک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود دربارۀ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده‌است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد.

شماره: ۴۴۲/۶۷۰۲۱

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۰۴

پوست:

بسته

رئیس

۲- پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاقد شش ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود را نسبت به تمدید آن به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده‌ساله مجری خواهد بود. در تأیید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر، با اختیار کامل از طرف دولت‌های خود این موافقتنامه را امضاء نموده‌اند.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ یکم تیرماه ۱۳۸۴ هجری شمسی مطابق با بیست و دوم ژوئن ۲۰۰۵ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی، اندونزیایی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

از طرف دولت
جمهوری اندونزی
ماری الکا پانگستو
وزیر تجارت

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران
سیداحمد معتمدی
وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده، منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سوم مردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی